

นอกจากเครื่องบิน รถบัคโซ รถลิบลิ้อ และรถถังแล้ว พาหนะยอดฮิตอีกชนิดที่เด็กๆ หลายคนเห็นแล้วอดตื่นตาตื่นใจไม่ได้คงจะเป็น รถไฟ หรือ กิ่งก้อยักษ์ ที่เดินเขววมกพพร้อมกันเสียง ฉึก ฉ่า ฉึก ฉ่า นั่นเอง

รถไฟ ถือเป็นพาหนะสุดคลาสสิกของสยามประเทศ ที่เปิดใจด้านนิคมการมาตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2439 ส่วนถึงวันนี้เกือบ 110 ปีเข้าไปแล้ว

ตลอดช่วงเวลานั้น มีผู้โดยสารหลายฐานะ อธิษณ์อกใช้บริการ ความผูกพันและความทรงจำใน ส่วนของการเดินทางด้วยรถไฟจึงยังคงฝังแน่นอยู่ใน หัวใจของใครหลายคน

หนึ่งในนั้น คือ **น.พ.วิกรมพงศ์ เวียงเจริญ** วิศวกรหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาระบบบริการสุขภาพ โรงพยาบาลสหเวชวิทยุสงขลา จังหวัดกาญจนบุรี ที่รักรถไฟไทยมาหลายทศวรรษ แม้มีแฟนพันธุ์แท้รถไฟไทย จากรายการแฟนพันธุ์แท้ มาได้เมื่อปี 2546 และก่อตั้งชมรมคนรักรถไฟไทยขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลาง ในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ผ่าน www.rotfaihai.com

ชมรมรถไฟไทยกันนะ เพราะครอบครัวของผม เดินทางโดยรถไฟบ่อยๆ อีกอย่างบ้านผมก็อยู่ใกล้ สถานีรถไฟทำให้มีความผูกพันกับพาหนะชนิดนี้

คุณหมอนักเดินทาง บอกว่า เสพใจของการโดยสารรถไฟอยู่ที่การได้เห็นวิถีชีวิต ไม่ว่าจะบน รถจักรรถไฟ ผู้โดยสาร แมคคี หรือว่าคนท่าความ สะอาด ทุกๆ คนที่เคลื่อนไหวอยู่บนขบวนรถไฟ ล้วนสร้างความทรงจำดีๆ ใหม่ๆ ให้กับผู้พบเห็นได้ เป็นอย่างมาก

บางทีพวกเรบางคนก็มีสตางค์ ชื่อตัวขึ้น 2 แต่ไปนั่งขึ้น 3 เพราะอยากไปสำรวจ ไปสัมผัสชีวิต ผู้คน ได้พูด ได้คุย ได้ทำรูป แล้วพยายามเก็บเกี่ยว ความรู้มาให้ได้มากที่สุด นั่นเป็นความสุขของการเดินทาง

ดังนั้น บนหัวขบวน รถไฟไทยตอกคอม จิ้งจิม ไปด้วยข้อมูลวิชาการ และบันทึกประสบการณ์ ที่น่ารักของแต่ละคน

ข้อมูลในแบบไซต์ของเราสามารถใช้เป็นข้อมูล อ้างอิงได้ เพราะมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์หลายอย่าง ทั้งประวัติศาสตร์ ประสบการณ์ อย่างเช่นเรื่องตัวก็ จะมีความหลากหลายเรื่องฝึกเขียนเป็นผู้พิพากษา ศาลฎีกา เขาสนใจก็เลยเขียนเรื่องตัวต่อเนื่อง ตั้งแต่ ตัวแข็งมีชื่ออะไรบ้างเป็นอย่างไร ตัวเด็กต้องติดเครื่อง ซึ่งสมัยนี้ไม่มีตัวแบบนั้นแล้ว

แฟนพันธุ์แท้รถไฟไทย บอกว่า นาฬิกา จะดี เจอกันเพื่อจัดกิจกรรมสักครั้ง อาจจะไปที่ยวตม ทริปรถไฟ ไปทุ่งทานตะวัน สะพานข้ามแม่น้ำแคว เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ หรือไม่มีใกล้กว่านั้น แต่ถ้าไม่มี เวลาพร้อมกันบ้างก็คงดี

ขบวนที่ไม่มีเหงา

“บางอย่างที่เราไปคนเดียวก็ไม่รู้ต้องอาศัย คนในถิ่นที่ช่วยแนะนำ อย่างใครมาก็เที่ยวบ้านผม ผม จะบอกได้ อธิบายได้ แต่พอไปที่อื่นเราก็มีรถชกที่เป็นคนพื้นที่นั่นแหละ เพราะว่าเราจะไม่รู้ทางแยกนี้ ไปไหน เส้นทางที่เรามีแต่ขยับไปแล้วอยู่ตรงไหน”

มีหลายครั้งที่ความยากทำให้พวกเขาอม หัวกระป๋องจากรถไฟ แล้วค่อยซื้อตัวไปไหนเพื่อ เดินทางต่อไปยังจุดหมายที่กำหนด

“อย่างตอนที่เราเดินทางไปภาคเหนือเรารู้ว่าจะ ต้องเช่าม้า 4 ตัว แต่เวลารถไฟผ่านจะผ่านแค่แนว เดียว เราอยากเห็นภาคใต้ก็พากันลงสถานีหัวลำ แล้วค่อยๆ เดินเยื้องมาฝั่งสุด 7-8 กิโลเมตรเดิน เพื่อให้ เห็นภาคใต้”

การเดินทางโดยรถไฟในแต่ละภาค จะ มีความน่าสนใจต่างกัน อย่างสายเหนือก็จะมีรถและ

ผ่านไปตามขุนเขา เข้าป่าสายได้สัมผัสน้ำแร่ทิพย์ทะเล ในขณะที่ยอดเขาจะผ่านหัวเขา ท้องทุ่ง ซึ่งคนกรุง บางส่วนจะมีโอกาสสัมผัสได้ก็ต่อเมื่อนั่งอยู่บนรถไฟ เท่านั้น

คุณหมอ บอกว่า เส้นทางรถไฟสายมรณะ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหนึ่งในเส้นทางยอดนิยม หลายคนเฝ้ารอปฏิญาณกับตัวเองว่าครั้งหนึ่งในชีวิต ต้องลงไปให้ได้

“อีกที่หนึ่งที่ยอดเหมือนกันคือที่แม่กลอง เขา เรียกว่า ตลาดร่มหุบ ถือเป็นอะนะซึ่ง ไทยแลนด์ ที่ไม่มีที่ไหนเหมือน เราเคยจัดทริปไปที่นั่นไปพูดคุย กับแม่ค้าชาวบ้าน แล้วทำเป็นสลับ ตลาดนี้เปิดมา 10-20 ปีแล้ว แต่ทำไมตลาดยังมีเสน่ห์ให้อยู่ หรืออีกที่ เชื้อนป่าสักชลสิทธิ์ ทางรถไฟกลางน้ำ ที่เขาจะ จอดให้เราลงไปชมเขื่อนกลางน้ำ แล้วรับลมเย็นๆ

นาน 20-30 นาที ผมว่ามันรู้สึกดีและสบายมาก”

นอกจากนั่งกันไปเที่ยวตามเส้นทางรถไฟแล้ว หากมีโอกาสก็อาจจะได้เข้าไปเยี่ยมชมโรงรถจักร ธนบุรีและรถจักรโอเอ ให้คนรักรถไฟได้สัมผัสกับ รถไฟจริงๆ อย่างไม่ลืมนึก

“วันที่ 26 มีนาคม ปีหน้าจะครบรอบ 110 ปี รถไฟไทย เรากำลังพยายามรวบรวมข้อมูลสารสนเทศฯ ทางรถไฟของในหลวง เพื่อมอบให้ทางรถไฟ ถือเป็นงานใหญ่ของเรา”

คุณหมอรักรถไฟ บอกว่า สมาชิกในชมรม ตอนนี้มีประมาณ 400 คน มีตั้งแต่เด็กมัธยมไปจนถึง ผู้พิพากษา เรียกว่าช่องว่างระหว่างอาชีพและวัยไม่ใช่อุปสรรคในการรักรถไฟเลยก็เลย

อย่าง **แหม่ม-กิตติชัย กิรตินิจกาล** นักศึกษา ทุนวัย 20 ปี จากวันแม่โดม ก็เป็นหนึ่งคนที่หลงใหล เสน่ห์ของรถไฟ จนกลายเป็นสมาชิกคนรักรถไฟ ไทยอย่างถาวรไปแล้ว

ถามว่าเด็กยุคใหม่สนใจรถไฟจะเข้าไปหรือ เปล่า แหม่ม บอกว่า “ผมว่าไม่ใช่ละ มันเป็นเรื่อง ชอบส่วนตัว ในต่างประเทศเขานิยมกันมาก เพราะ เป็นอะไรที่เจริญแล้ว ถ้าถามกับเราบอกตรงๆ ก็อย่า ยังล้าหลังอยู่ แต่ก็มีเสน่ห์ มันเป็นเรื่องที่เข้าไม่ถึง สิ่งที่เราคนอื่นไปไม่ได้ ไปกลางป่า กลางหุบเขา ริมแม่น้ำ ผ่านถ้ำ อุโมงค์ มันมีความกลมกลืนกับ ธรรมชาติมาก”

ไม่ว่าจะผ่านไปกี่เดือนปี รถไฟไทยก็ยังมีเสน่ห์และทรงคุณค่าจากสายตาของคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่งเสมอ

